

BENONİ İLE ROSA

Oyun (12 Bölüm)

Knut Hamsun (4 Ağustos 1859 - 19 Şubat 1952) Kuzey Norveç'te Knud Peder- sen adıyla dünyaya geldi. Çocukluğunu ve gençliğini kırsalda geçiren Ham- sun, okuyup yazmayı kendi kendine öğrendi; çobanlık, kunduracı çıraklığı, balıkçılık gibi işler yaptı, çiftliklerde çalıştı. İlk yazısını on sekiz, son kitabını doksan yaşında yazan ve 1890'da yayımlanan *Açlık* adlı romanıyla tanınmaya başlayan Hamsun'un otuzu aşkın eseri arasında *Açlık*, *Pan*, *Victoria*, *Rosa*, *Benoni*, *Dünya Nimeti*, *Son Bölüm* ve *Uçarı* en çok bilinen romanlarıdır. 1920 yılında Nobel Edebiyat Ödülü'nü kazanan Hamsun, II. Dünya Savaşı yıllarında Nazi işbirlikçisi olmakla suçlanmış, savaştan sonra yargılanmıştı.

Knut Hamsun'un *Benoni* kitabını 1960'ta, *Rosa*'yı 1968'de Behçet Necatigil Türkçeye kazandırmıştı. Birbirinin devamı olan bu iki romanı 1979'da "Benoni ile Rosa" adıyla bir araya getirerek radyoya uyarladı.

Behçet Necatigil (16 Nisan 1916 - 13 Aralık 1979) Behçet Necatigil, hazırladığı antolojilerin yanı sıra şiir, öykü, roman ve oyun çevirileriyle çeviri edebiyatı- mızı zenginleştirdi. Kırka yakın çevirisinin arasında 11 kitabıyla Knut Hamsun geniş bir yer tutar. Rilke, Unamuno, Mann, Borchert, Heine ve Sâdık Hidâyet ise Necatigil çevirisiyle sevilmiş modern klasiklerdir.

Çevirilerinden yaptığı radyo uyarlamalarına 1958'de Hamsun'un *Dünya Nimeti* romanıyla başlayan Necatigil, 60'lı yıllardan itibaren çevirilerinin yanı sıra radyo oyunları yazarak bu alana katkılarını sürdürmüştür.

Yazdığı oyunlardan bazıları başka dillere de çevrilen Necatigil'in klasik ede- biyatımızdan uyarladığı oyunlar ise *Konuş ki Göreyim Seni* (YKY 2019) adıyla yayımlanmıştı.

Knut Hamsun'un
YKY'deki kitapları:

İstanbul'da İki İskandinav Seyyah (1993)

Göçebe (2025)

Dünya Nimeti (2026)

Benoni ile Rosa (2026)

KNUT HAMSUN

Benoni ile Rosa

Oyun
(12 Bölüm)

Çeviren ve radyoya uyarlayan
Behçet Necatigil

YAPI KREDİ YAYINLARI

Benoni ile Rosa*

(Bazı roller kısa olduğu için, oyuncu sayısı azaltılmak istenirse, rol dağıtımı bu çizelgeye göre yapılabilir. Sayılar, oyuncuların hangi bölümlerde rolleri olduğunu gösteriyor.)

Erkekler:

Benoni	1-12
Mack (Tüccar)	1-8 ve 11-12
Gilbert (Lapon)	1-5 ve 9
Nikolay Arentsen	1, 2, 5, 6 ve 12
Svend (Kolcu)	1-5 ve 11
Rahip	1 ve 11 / Yargıç rolünde: 3 / Demirci rolünde: 12
Bay Schöning	2, 4, 6, 7 ve 9
Steen (Kalfa)	2, 5 ve 6
Balıkçı	2, 3, 6, 7 ve 10
Köylü	2-6
Aron	2 ve 4 / Levion rolünde: 3 / Avukat rolünde: 6
Sör Hugh	3, 5 ve 6
Marelius	3 ve 5 / Mübaşir rolünde: 4
Parelius (Öğrenci)	7-12
Glahn (Teğmen)	8 / Munken Vendt rolünde: 10 ve 11

Kadınlar:

Rosa	yalnız 4. bölümde yok
Edvarda (Barones)	7 ve 12
Bayan Schöning	2 / Hizmetçi Ellen rolünde: 4 ve 6

* Necatigil'in Knut Hamsun'dan çevirdiği *Benoni* 1960 yılında (MEB Yayınları), *Rosa* ise 1968 yılında (Cem Yayınevi) yayımlanmıştı. Birbirinin devamı olan bu iki romanı "Benoni ile Rosa" adıyla bir araya getirerek radyoya uyarlayan Necatigil, aile arşivinde bulunan daktilo metni 28 Eylül 1978'de İstanbul Radyosu'na gönderir. Oyun; 1979'da 12 bölüm halinde Arkası Yarın programında yayımlanır.

Birinci Bölüm*

(Ormanda kuş sesleri)

ROSA: (Seslenir.) Hey postacı, dur da beraber gidelim!

BENONİ: (Şaşırmış, durur.) Bu ıssız ormanda işiniz ne sizin?

ROSA: İssiz mi? Öten kuşlar, odun kesen köylüler..? Ben Rosa'yım, komşu köyün rahibinin kızı Rosa.

BENONİ: Gezmeye mi çıkmıştınız? Saat daha sekiz.

ROSA: Sabahın dördünden beri buralardayım. Yolun bizim köyden geçer, seninle gelebilir miyim?

BENONİ: Tabii! Eğer sıkılmazsanız.

ROSA: Yolundan kalma! Gidelim o halde!

(Yürürler, yaprak hışırtıları)

ROSA: Devletin posta çantasını taşıdığına göre, postacısın demek?

BENONİ: Balıkçıyım, ama on beş günde bir, dağdan dağa posta götürür getiririm. Bu işten de eh biraz para alıyorum. Balıkçıyım ya, herkes Postacı Benoni diye tanır beni.

ROSA: Demek adın Benoni?

BENONİ: Evet, Benoni!

(Balta sesleri)

BENONİ: Köylüler kestikleri odunları evlerine taşıdıktan sonra, bu ormandan geçen olmaz. Hele kışın. Bir ben geçerim, bir de bir Lapon Gilbert vardır, köyden köye gider gelir. Şey.. yanımda yol azığım var, acıkmışsınızdır, eğer öğrenmezseniz..

ROSA: O nasıl söz? Fakat sana kalmaz sonra.

BENONİ: Çok var, çok. Şuraya oturalım mı?

ROSA: Aa, ne güzel bir yer! Ben oturdum bile.

(Sağanak yağmur)

ROSA: Birden bu yağmur.. Bir yere sığınsak?

* Yöneten Engin Uludağ, efektör Erhan Mesutoğlu. Birinci bölümde oynayan sanatçılar: Jeyan Mahfi Tözüm (Rosa), Kâmuran Usluer (Benoni), Bilge Zobu (Gilbert), Sait Ergenç (Rahip), Nüvit Özdoğru (Mack).

BENONİ: Yaz yağmuru tez geçer. Posta geç kalmasın, gidelim.
Dallar korur sizi, ıslanmazsınız!

ROSA: Ay! Ay! Ay!

BENONİ: Ne var ne oldu?

ROSA: Ayağım kaydı, düştüm. Çok hızlı gidiyorsun! Burkuldu galiba, yürüyemiyorum.

BENONİ: Yaslanın bana! Gelin.. yavaş.. acele etmeyin! İşte şurada sarp bir kaya, büyükçe bir oyuk. İkimiz de sığarız.

ROSA: Geniş bir mağara. Ver çantanı da üzerine oturalım Benoni!

BENONİ: (*Korkmuş*) İşte bunu yapamam! Aslan arması var, kilit var üzerinde. Devletin çantası. Ama eski bir ceket hor görmezseniz?

ROSA: Fakat sonra üşürsün!

BENONİ: Yaz günü üşümem. Rahat oturun, rahat. Ben yere otururum. İşte böyle.

(*Kısa bir sessizlik*)

ROSA: Hiç konuşmuyorsun! Sevgilin var mı senin Benoni?

BENONİ: Sevgilim..? Sevgilim yok.

ROSA: Ama delikanlısın!

BENONİ: Şey.. yağmur dindi galiba! Bir dışarı bakayım!

ROSA: Ayağımın acısı geçti. Ben de geliyorum.

(*Mağaranın dışında*)

GİLBERT: Oo Benoni!

BENONİ: Merhaba Gilbert!

GİLBERT: Haha! Rahibin kızı da burada.. siz burada..

BENONİ: Köye gidiyoruz. Yağmur dindi mi?

GİLBERT: (*Uzaktan*) Havaya bak görmüyor musun? Hoşça kal, hoşça kal!

ROSA: Kim bu?

BENONİ: Lapon Gilbert! Fena!

ROSA: Ne fena?

BENONİ: Şimdi bu Lapon kıyıya iner, der ki...

(*Yankılı ses*)

GİLBERT: Rahibin kızı Rosa ile mağarada.. hohoo!

(*Yankılı gülüşmeler*)

GİLBERT: Yarı çıplak çıktı mağaradan, ceketsiz meketsiz. Ateşi başına vurmuş. Ya, ya, ya! (*Yankılı gülüşmeler*)

(*Benoni ve Gilbert içkilidirler. Gülüşerek konuşurlar.*)

GİLBERT: Yahu Benoni, sen o gün o mağarada ne işler beceriyordun?

BENONİ: Karışma dedim!

GİLBERT: Köylülerin dedikodusuna kızmıyorsun ya?

BENONİ: Kızsam seninle Noel içkisi içer miydim böyle?

GİLBERT: Yani bana da kızmadın; seni Rosa ile mağarada gördüğümü ona buna söyledim diye, kızmadın değil mi?

BENONİ: Önce kızdım, sonra düşündüm ki.. Ama her zaman böyle boşboğazlık yok anladın mı!

GİLBERT: Peki Benoni!

BENONİ: Hem ben şimdi bucak müdürünün kâtibi de oldum. İşlerim çoğaldı: Balıkçılık, postacılık, kâtiplik..

GİLBERT: Eh, yakında zengin de olursun, o zaman Rosa..

BENONİ: Olur, neden olmasın?

GİLBERT: Yani kızı şimdi sen mi alacaksın?

BENONİ: Alırım, neden olmasın?

GİLBERT: Kayyum çiftliğinin oğlu ne olacak? Nikolay yani. Yakında avukat çıkacakmış!

BENONİ: Çıksın! Rosa onunla evlenecek diyorlar ya, kulak asma!

GİLBERT: Şarabın pek güzel. Bir bardak daha içebilir miyim?

BENONİ: İstedğin kadar! Ben seni neye çağırdım evime? İç Gilbert, iç!

(*Akustik değişir.*)

BENONİ: (*Üzgün, kendi kendine konuşur.*) Komşu köyün rahibi birisine bir haber gönderip hemen gelsin dedi mi hemen gitmek gerek! Yandım ki yandım! Boşboğazlığımın cezasını çekeceğim herhalde. Rahip övündüğümü duyduysa.. yandım!

(*Kısa bir ara*)

RAHİP: (*Sakin*) Seni şunun için çağırttım Benoni! Şu mavi tilki derilerini görüyor musun?

BENONİ: (*Çekingen*) Evet muhterem peder!

RAHİP: Bunları Sirilund'a, Tüccar Mack'a götüreceksin!

BENONİ: (*Sevinmiş*) Hemen bu akşam saat altıda Sirilund'da olurum.

RAHİP: Mack'a söyle, mavi tilki sekiz on taler arasında.

BENONİ: Nasıl olur muhterem peder? Yirmi deyin, yirmi! Bu deriler böyle yok pahasına verilir mi hiç?

RAHİP: On talerden hesap görürse iyidir. Parayı da sen al getir Benoni!

BENONİ: Evet derhal, ilk gelişimde. Şimdi nasıl karşınızdayım, o zaman da.. parayı masanıza, şuracığa koyarım! Hemen!

(*Akustik değişir.*)

RAHİP: (*Sesinde kızgınlık*) Bu senin, bizim eve dördüncü gelişin Benoni!

BENONİ: (*Çekinererek konuşur.*) Evet muhterem peder!

RAHİP: Birincisinde mavi tilkileri götürdün, ikincisinde parasını getirdin, ben yoktum, bizim hanıma verdin, teşekkür ederim!

BENONİ: Tilki başına on taler vermişti Tüccar Mack.

RAHİP: Evet, tastamam getirdin. Sonra bir kere daha geldin, bir mektup bıraktın gittin! Kimeydi o mektup?

BENONİ: (*Bocalar.*) Şey.. hani sanki..

RAHİP: Bak, kızım da burada! Mektup sana yazılmıştı değil mi Rosa?

ROSA: Evet baba!

RAHİP: Kimden geliyordu?

ROSA: Benoni'den.

RAHİP: Son cümlesi nasıldı?

ROSA: Son cümlesi... "Hürmetkârınız, Kâtip Benoni Hartvisgen."

RAHİP: Evet öyle! Ben seni şimdi neden çağırdım dersin Benoni?

BENONİ: Şey.. yani..

RAHİP: Yazdığımız açıklamayı ver Rosa! Bir de Benoni okusun!

Ellerin titriyor, hâlâ okuyup bitiremedin mi Benoni?

BENONİ: (*Yutkunur.*) Bitirdim.

RAHİP: Sen ne diyorsun bu işe?

BENONİ: (*Kekeler.*) Şey.. doğru herhalde. Buydu olacağı!

RAHİP: Bir de yüksek sesle oku! (*Sert*) Oku dedim!

BENONİ: (*Sinmiş, okur.*) “Kendimle Matmazel Rosa Barfod hakkında onur kırıcı yalanlar uydurup yaymış olan ben, Benoni Hartvigsen, bu yalan haberlerin alçakça ve gerçek dışı olduğunu açıklıyor, özür diliyorum.”

RAHİP: Şimdi otur şuraya ve açıklamanın altını imzala!... Teşekkür ederim!.. Şimdi bu kâğıt, bucak müdürüne gönderilecek ve her iki köyün halkına okunup duyurulacak!

BENONİ: (*Bocalar.*) Evet.. öyle.. tabii!

RAHİP: Sen artık gidebilirsin Rosa! Sen de ver o kâğıtları! Kapının yolunu biliyorsun Benoni!

(*Bardak tıktırtıları*)

BENONİ: (*Üzgün*) İyi ki uğradın Lapon Gilbert, durum kötü!

GİLBERT: Gene ne oldu Benoni?

BENONİ: Tam zamanında geldin, bak şuradaki pakete! Bucak müdürünün adamı getirdi, daha açmadım.

GİLBERT: Açsana peki!

BENONİ: İçinde neler var biliyorum. Köylülere okunacak duyurular, bildiriler. Bir bardak şarap içersin değil mi?

GİLBERT: Zahmet etme!

BENONİ: Şişe de önünde, bardak da! Bana da koy Gilbert!

(*Bardaklarda lıkırtılar*)

GİLBERT: İyi günlere Benoni!

BENONİ: Senin iyi günlerine Gilbert! Lapon'sun, göçebesin, hürsün! Ya benim gibi olsaydın?

GİLBERT: Duydum, ringa avı bol olmuş, üç dalyanda biraz biraz hissen varmış.

BENONİ: Var mı bana faydası? Rahip kızı Rosa ile benim işimize yarar diye düşünmüştüm ama ne fayda? Ah ah, ne kadar aptalmışım! Her şey şu pakette.

GİLBERT: Açsana paketi!

BENONİ: Yarın, köylüler kiliseden çıkarlarken okumam gereken bildiriler bunlar. İşte açtım. (*Kâğıt hışırtıları*) İşte arttırma ilanları.. işte hapisten kaçanların listesi.. işte yıllık vergi dağıtım cetvelleri ve...

GİLBERT: Ellerin titriyor, nedir o?

BENONİ: Rezaletimin belgesi. Vay benim zavallı başım! Kilise yamacında kendi kepezeliğimi kendim ilan edeceğim. Biraz daha içelim Gilbert!

(Bardaklarda lıkırtılar)

ANLATAN: Ama ertesi gün kendi açıklamasını okumadı Benoni. Resmî evrakın hepsini okudu da bir bunu okumadı. Belki güneşteydi suç. Güneş çok yakıcıydı, gözleri yazıyı seçemiyordu. Üstelik yüzlerce göz, yüzüne dikilmişti..

BENONİ: Bu pazar kilise yamacında mıydın Gilbert?

GİLBERT: Evet Benoni! Sen git dedin ya, gittim.

BENONİ: Neler oldu?

GİLBERT: Sen kendi yazını saklamışsın! Bucak müdürü sırma şeritli kasketini başına geçirdi, senin açıklamanı kendisi okudu.

BENONİ: Kalabalık mıydı dinleyiciler?

GİLBERT: İki köyün ikisi de oradaydı.

BENONİ: Sonra neler dedi köylüler?

GİLBERT: Dediler ki...

BENONİ: *(Sözünü keser.)* Sus sus, vazgeçtim duymak istemiyorum.

GİLBERT: Sen bilirsin Benoni!

(Bir kapı vurulur, açılır.)

GİLBERT: Gene ben geldim.

BENONİ: Senden başka dostum kalmadı. Her zaman gel Gilbert! Al şu parayı, bir masrafını karşılar.

GİLBERT: Kesene bereket! İki dalyancıya rastladım. Biri bir akşam, biri ertesi akşam, ringa avından payına düşenleri getirmişler. Ama sen tam bir hafta, kulübenden çıkmamışsın! Olmaz ki Benoni!

BENONİ: Neden olmasın? Paraları getirdiler, aldım almasına ya, harcayacak yerim yok artık.

GİLBERT: Üzülme bu kadar! Haa aklımdayken, Sirilund'da Tüccar Mack seni görmek istiyor.

BENONİ: Beni ne yapacak? Nasıl, öfkeli mi?

GİLBERT: Bilemem. Öfkeliye benzemiyordu. "Hemen gelsin!" dedi. Yazıhanesinde bekliyor...

BENONİ: (Öksürür.)

MACK: (Kapıyı açar.) Sen miydin o dışarıdaki? Neye girmiyorsun, gel içeri Benoni!

(Kapı kapanır. İçerde)

MACK: Fena yaptın! Ama onlar da iyi etmediler! Neyse! Bunu sonra konuşuruz. Son günlerde eline oldukça para geçti senin. Ne yapacaksın bu paraları?

BENONİ: Bilmem. Fark etmez.

MACK: Ringa al paranla! Balık hazır. Temizler, tuzlar, basarsın fiçılara.. güneye yollarsın! Fıçıyı da, tuzu da benden al! İstersen tabii!

BENONİ: Mevsim ilerliyor Bay Mack! Ringa çabuk bozulur. Fıçı stoğunuz, tuzunuz da var.

MACK: Var. Ama ben sana bir yardımda bulunmak istiyorum. İstersen tabii! İşini de yoluna koyabilirsin. Sen bir hata ettin ama onlar da dürüst davranmadılar. Artık bu kadarı yeter. Ne diyorsun?

BENONİ: Ne desem, bilmem ki!

MACK: Beni bilirsin, tüccarım ben! Tüccar Mack'ı herkes bilir. Hem ben Rosa'nın da vaftiz babasıyım. Rahip efendiye bir küçük mektup yazmayı düşünüyorum. Kıza ve babasına söylenecek bir çift sözüm var. Sen onu bana bırak! Senin ne kadar paran var onu söyle!

BENONİ: Hepsi hepsi.. biraz bir şey tutar.

MACK: Bak Benoni! Senin liracıklarının bana pek öyle faydası yok. Yani mesele o değil. Benim maksadım, senin kalkınmana yardım etmek. Sana yarına kadar izin! Düşün taşın Benoni!.. (Bir kapı kapanır.)

(Ormanda kuş sesleri)

GİLBERT: Ringa toptancısı olmuşsun!

BENONİ: (Neşelidir.) Ya, oldum! Postacılığı da bıraktım Gilbert!

GİLBERT: İyi para kazanmışsın!

BENONİ: Tüccar Mack yol gösterdi.

GİLBERT: Paranın hepsini mi yatırmıştın balığa?

BENONİ: Hepsini yatırıyordum da iflas etseydim iyi miydi? Yarısını yatırdım.

GİLBERT: Çok akıllısın Benoni!

BENONİ: Mack'a gide gele akıllandım!

GİLBERT: Nasıl sattın o kadar balığı?

BENONİ: Mack'tan bir tekne kiraladım, iki de adam. Güneye kendim götürdüm. Büyük küçük her iskelede, fıçı fıçı yavaş yavaş sattım. Tuzlanmış balık ne bozuldu ne koktu!

GİLBERT: Ringa öyledir, has balıktır. Ben bugün neye uğradım sana?

BENONİ: Buradan geçiyordun!

GİLBERT: Mahsus geçtim. Köyde seni konuşuyorlar.

BENONİ: Neyimi konuşuyorlar?

GİLBERT: Kilisenin önünde, rahibin kızına rastlamışsın!

BENONİ: Evet?

GİLBERT: Bir ata binmiş..

BENONİ: Bir ata binmişti.

GİLBERT: Sana selam vermiş.

BENONİ: Bana selam verdi.

GİLBERT: Önce sen ona selam vermişsin!

BENONİ: Evet, önce ben.

GİLBERT: Ama ezile büzüle vermişsin! Yavaşça şapkanı çıkarmışsın!

BENONİ: Suçluydum da ondan!

GİLBERT: Rosa'nın başındaki tül, mavi bir duman gibi dalgalanıyormuş rüzgârda.

BENONİ: Ah Lapon Gilbert, bir hayale benziyordu Rosa... Acaba işlerimi yoluna koyduğumu duydu mu dersin?

GİLBERT: Köylüler artık sana ne diyorlar? Sen demiyor, siz diyorlar! Bu ne demek? Bu, Rosa da senin zengin olmaya başladığını duydu demek!

BENONİ: Çok akıllısın Gilbert!

GİLBERT: Biz Laponlar akıllı oluruz. Hoşça kal, hoşça kal!

(Ormanda kuş sesleri gitgide duyulmaz olur.)

MACK: (Neşeli) Oo Benoni nerelerdesin? Noel şenlikleri içime siner miydi sensiz! Gel bak, Rosa da burada. Kin tutanlardan değildir o. (Seslenir.) Rosa bak, Benoni geldi!

ROSA: (*Yaklaşır.*) Nasılsın Benoni?

BENONİ: Teşekkür ederim Bayan Rosa! Siz nasılsınız?

MACK: Ben diğer konuklara bakayım, siz konuşun, gelirim şimdi.

ROSA: Vaftiz babam bana senin suçsuz olduğunu söyledi. Geçen Noel'de bir içki masasında o sözü bir başkası söylemiş. O zaman iş değişir tabii!

BENONİ: Ne bileyim.. evet.. ben değildim herhalde.

ROSA: Gömleğin çok şık. Nereden aldın?

BENONİ: Bergen'e gitmiştim gemiyle.

ROSA: Belli!

MACK: (*Gelir.*) İşte geldim! Rosa seni arıyorlar.. Benoni! Tenha bir köşeye çekilelim biz. Öğlen bir telgraf aldım. Fiyortlara ringa akını başlamış. Sana bir teklifim var. Peşin paraya al benim dalyanı, git kendi başına avlan!

BENONİ: Bu iş benim harcam değil Bay Mack!

MACK: Neden? Elin uğurlu senin, yaparsın pekâlâ! Önceki işten az para kazanmadın!

BENONİ: Sayenizde Bay Mack!

MACK: Beceriklisin de ondan! Ben başkalarını çalıştırmak zorundayım. Balık avına gidecek adamım yok benim. Tüccarım ben!

BENONİ: O halde bu işi sizin hesabınıza yapayım!

MACK: Kendi hesabına daha iyi dostum! Bir düşün! Yarın yazıhanede cevabını bekliyorum..

(*Martı çığlıkları, sert rüzgâr, dalga sesleri duyulur, uzaklaşır.*)

MACK: (*Neşeli*) Ee söylemiştim gördün mü bak gene ne çok para kazandın, azizim Hartvigsen!

BENONİ: Bana Hartvigsen diyorsunuz!

MACK: Zenginlere soy adıyla hitap ederler de ondan! Neyse! Şimdi çok paran oldu, fakat neden bu parayı bana saklatmıyorsun? Bütün köy bana gelir, hepsine karşı bir baba gibiyimdir ben.

BENONİ: Biliyorum Bay Mack!

MACK: Paralarını bana verirler, lazım oldu mu benden alırlar. Ben onlara bir makbuz veririm. Bakarsın bir gün gelir bütün paralarını geri isterler, "İşte makbuz!" derler. Güzel! Hesaplarını yapar ve sayarım önlerine parayı. Buyurun! Ama

onlar, “Bu çok!” derler. “Biz bu kadar vermemiştik, bu kadar kalmamıştı.” Ee derim, faizi var tabii!

BENONİ: Evet faiz!

MACK: Tabii faiz! Ben parayı işletir, onunla tekrar para kazanırım. Büyük tüccarım ben! Senin paran çok tabii! Ben sana öyle sıradan bir makbuz değil, anlı şanlı ipotekli bir borç senedi vereceğim. Yani yapıları, tekneleri dahil, bütün Sirilund’u sana ipotek edeceğim. Çünkü senin paran, öyle yelek cebimden hemen çıkarıp da her vakit geri verebileceğim kadar az bir para değil.

BENONİ: (Şaşırmış) Olacak şey değil bu Bay Mack!

MACK: Neden olmasın?

BENONİ: Ambarlar, değirmen, fırın, demirci dükkânı.. ne bileyim.. bütün kasaba sizin. Sirilund’u ipotek etmek ne demek!

MACK: (Güler.) Sana satmıyorum ki! Parana karşılık bir garanti sadece. Yani senin güvenmen için! Neyse kapatalım bu bahsi! Demin kimi düşündüm biliyor musun? Vaftiz babasıyım ya!

BENONİ: (Heyecanlı) Matmazel Rosa! Güneye gitmişti.

MACK: Evet. Demin onu hatırladım. Sen onu hiç düşünmüyor musun Hartvigsen? Noel’den sonra güneye gitti, sözde bir yıl kalacaktı ama şimdi döndü geldi. Onu buraya çeken bir şey var belki de.. Eh paranı ne yapacaksın bir düşün istersen! Nasıl istersen!

(Martı çılgınlıkları)

(Bir kapı vurulur.)

MACK: Gir!.. Sen miydin Hartvigsen buyur!

BENONİ: Bütün paramı getirdim Bay Mack! Yıllar yılı biriktirdiğim beş bin taler.

MACK: (Sevinmiş) Ne diyorsun?! Muazzam bir servet bu! (Torbadan madeni para boşaltılır.) Gümüş, gümüş, gümüş ve banknotlar.. Sayalım önce sayalım!

(Para şıkırtıları. Arada “bin”, “bin beş yüz”, “iki bin” sesleri)

MACK: Eveet her şey tamam! Senedi de yazdım, imzaladım. Bu senedi iyi sakla aziz dostum Benoni! (Güler.)

(Piyanoda üzgün bir parça uzaktan duyulur, kesilir.)

MACK: Dileğini yerine getirdim Hartvigsen! Rosa'ya söyledim. İşte kendisi de geliyor, bir de onunla konuş çekinme! Ben gidiyorum.

(Kısa bir sessizlik)

ROSA: (Yaklaşır.) Benimle evlenmek istiyormuşsun Benoni! Ama bu işin seni sevindireceğini sanmıyorum.

BENONİ: Neden Bayan Rosa?

ROSA: Ben uzun zaman güneyde bir gençle nişanlı kaldım.

BENONİ: Kayyumun oğluyla.. biliyorum. Yani onunla mı evleneceksiniz?

ROSA: Hayır! Olacağı yok o işin. Hiçbir zaman olacağı yok.

BENONİ: O halde benimle evlenmeye razı olur musunuz? Ama ben, biliyorsunuz, cahil ve basit bir adamım.

ROSA: Deneyelim Benoni! Vaftiz babam Mack da bunu istiyor. Fakat sen benim ilk erkeğim olmayacaksın!

BENONİ: Ben bir şey bekleyemem zaten. Hem bence önemli değil bu!

ROSA: Peki Benoni! Yalnız.. bir süre bekleyeceksin! Ben eski nişanlımdan son haberi alıncaya kadar..

BENONİ: Beklerim Bayan Rosa!

(Birinci bölümün sonu)